

Ateister lovordar kristendomen?

Den kanadensiske författaren Jonathon van Maren har i en artikel publicerad 19.5 2020 i nättidningen *The Stream* noterat att flera inflytelserika ateistiska författare och intellektuella debattörer uttryckt uppskattning för kristendomens kulturella och idémässiga bidrag till framväxten av den mest högtstående civilisation som världen någonsin känt – och varnat för riskerna med att bortse från detta faktum. Artikeln, "Atheists in Praise of Christianity" publiceras här i svensk översättning.¹

Historikern Tom Holland är främst känd som berättare om den antika världen. Därför kom hans senaste bok *Dominion: How the Christian Revolution Remade the World* som en överraskning av flera skäl. För det första är Tom Holland inte kristen. För det andra är Hollands bok ett av de mest ambitiösa historiska försvarerna av kristendomen på mycket lång tid.

När han studerade den antika världen, skriver Holland, insåg han något nytt. De gamla i antiken var helt enkelt grymma och deras värderingar alldeles främmande för honom. Spartanerna mördade rutinmässigt "ofullkomliga" barn. Slavarnas kroppar behandlades som föremål för fysiskt nöje för dem med makt. Spädbarnsdråp var vanligt. De fattiga och svaga hade inte några rättigheter.

DÄRIFRÅN OCH HIT ...

Hur kom vi därifrån och hit? Det var kristendomen, skriver Holland. Kristendom revolutionerade sex och äktenskap och krävde att män skulle kontrollera sig själva och förbjöd alla former av våldtäkt. Kristendomen begränsade sexualiteten till monogamin. (Det är ironiskt, konstaterar Holland, att det nu är just de normerna som kristendomen är föraktad för.) Kristendom upphöjde kvinnor. Kort sagt, kristendomen förvandlade världen helt och hållet.

I själva verket, påpekar Holland, skulle västvärlden inte existera utan kristendomen. Till och med påstående från sociala rättvisekämpar, som föraktar sina förfäders tro, vilar på en grundval av judisk-kristna värderingar. De som formulerar argument baserade på kärlek, tolerans och medkänsla lånar grundläggande kristna argument. Om västvärlden inte hade blivit kristen "skulle ingen ha blivit woke", skriver Holland.

KRITIK HAR VÄCKTS

Hollands boklånga försvar för det trossystem, som eliten älskar att förakta, har föga förvånande väckt viss kritik. Han mötte den militante ateisten och framstående fi-

Dessa män
är kung
Agrippa-
kristna.

losofen A. C. Grayling [i en debatt] i frågan "Gav kristendomen oss våra mänskliga värderingar?" Grayling kämpade för att vederlägga Holland och lät mer småaktig än filosofisk. Holland, å andra sidan, blev positivt passionerad i sitt försvar för kristendom. Om den västerländska civilisationen är akvariet, sade han, är vattnet kristendomen. I verkligheten är *själva kritiken av dem som fördömer kristendomen för olika föregivna orättvisor förankrad i kristna föreställningar*.

EN TREND – FÖRSVAR FÖR KRISTENDOM

Hollands passionerade försvar av kristendomen är fascinerande, eftersom det verkar vara en del av en trend. När västvärlden blir definitivt postkristen, inser plötsligt många sekulära att kristendomen kan ha varit mer värdefull än de trodde. Medan åtskilliga – inklusive Holland – inte riktigt kan förstå sig att tro att kristendomen är *sann*, har de börjat tro att kristendomen kan vara *nödvändig*.

Douglas Murray, den konservative författaren och kolumnisten, är också ateist. De senaste åren har han emellertid börjat varna för att kristendomens nedgång är en farlig sak. Samhället står nu inför tre alternativ. Det första, säger Murray, är att avvisa idén att allt mänskligt liv är värdefullt. "Ett annat är att arbeta frenetiskt för att få på plats en ateistisk version av individens helighet." Och om det inte fungerar? "Då finns det bara en utväg kvar. Vilket är att gå tillbaka till tron, oavsett om vi gillar det eller inte."

Murray talar då och då om sig själv som "kristen ateist." När han talade med Esther O'Reilly på podcasten *Unbelievable* lovordade Murray kristendomens "revolutio-

nära moraliska insikter". Han berättade för henne att när han besökte Galileiska sjön kunde han inte skaka av sig känslan av att "något hade hänt där." Och han medgav att när ateisterna funderar över moralen, "blir det i längden nödvändigt att acceptera att ... människolivets helighet är en judisk-kristen uppfattning, som mycket väl kan komma att försvinna med den judisk-kristna civilisationen."

När han förra månaden [april 2020] talade på *The Darren Grimes Show* var han ännu mer rak. "För mig förefaller ett liv som används till att tala om Labour-partiets politik snarare än om Gud föga meningsfullt."

KUNG AGRIPPA-KRISTNA

Det fenomenet att ateister berömmar kristendomen tycks växa. Borta är de dagar då Christopher Hitchens (god vän till Murray) och hans sekulära kollegor rasade mot religionens "gift". Till och med Richard Dawkins har nu medgett att kristendomen kanske är att föredra som alternativ framför andra. En gång i tiden löd hans uppmaning att förstöra kristendomen. Nu säger han motvilligt att kristendom har goda effekter på samhället.

Och så har vi Jordan Peterson. Den berömde psykologen vägrar att säga om han tror på Gud eller ej. Eller åtminstone vägrar han att säga vad han *menar* med Gud, eller Kristus eller tro. Peterson försöker förena Skriften med Jung och Darwin, och resultatet blir förutsägbart förvridet. Men Peterson vet att utan kristendom är obeskrivlig grymhet ofrånkomlig. Han talar som en sekulär kalvinist. Han tror på det mänskliga [synda-]fördärvet, men har ännu inte utarbetat någon återlösning.

Charles Murray, den amerikanske samhällsvetaren och sociologen, är agnostiker. Ändå berättade han för mig i en intervju att han tror att den amerikanska republiken inte kommer att överleva utan en vitalisering av kristen tro. ”Det är inte möjligt att ha ett fritt samhälle med en konstitution” som den amerikanska ”om det inte är ett religiöst folk man försöker regera över”, konstaterade han.

Den avlidne sir Roger Scruton återvände också till kyrkan. Han kämpade med många av kristendomens sanningspåståenden. Men ändå kom han att tro att kristendomen var nödvändig. Medan han bar på tvivel, tjänstgjorde han som organist i den lokala anglikanska församlingen vid söndagens gudstjänst. Kanske skulle övning hjälpa honom på vägen, sa han vid ett tillfälle. Han var inte säker på att han kunde tro det hela, men han ville göra det.

Dessa män är kung Agrippa-kristna. Som kung Agrippa sa till aposteln Paulus: ”Du övertalar mig nästan att bli kristen.” De tror *nästan* på det. De tror att kristendomen är bra. Vissa tror att den är nödvändig. Som Murray uttryckte det, ”tror han på tron.” Men de kan (ännu) inte få sig själva att tro att det är *bokstavligen* sant – att Jesus Kristus faktiskt *stod upp från de döda*.

LYSSNA PÅ ATEISTERNAS VARNINGAR – KRISTENDOMEN ÄR NÖDVÄNDIG

Dessa märkliga strider ger också en varning till västvärlden. Utan kristendom går vi in i ett tjockt och ogenomträngligt mörker. Kristendomen har gett oss mänskliga rättigheter. Den har gett oss skydd för de svaga, medkänsla förankrad i kärleksbudet och förlåtelse för fiender. Det revolutionerade världen. Vi håller nu på att omintetgöra den revolutionen. I själva verket ersätter vi den med den sexuella revolutionen.

Vi borde tänka på vad vi förstör, innan vi fortsätter. Vi borde fråga oss varför staketen byggdes, innan vi river ner dem. Vi borde lyssna på de ateister som nervöst säger oss att kristendom är nödvändig. Och vi borde kämpa för att vår postkristna kultur på nytt blir en för-kristen sådan.

Jonathon Van Maren

– är föreläsare, författare och pro-life-aktivist från Kanada. Han är författare till *The Culture War* (Kulturkriget) och *Seeing is Believing: Why Our Culture Must Face the Victims of Abortion* (Att se är att tro: Varför vår kultur måste möta offren för abort ansikte mot ansikte), och medförfattare till *A Guide to Discussing Assisted Suicide* (En guide för att diskutera assisterat självmord).

Publicerad 19.5 2020 på *The Stream*, stream.org.

Översatt av red.

1. Artikeln återfinns på adress: www.stream.org/atheists-in-praise-of-christianity.